

отговорилъ, че може и се заловилъ да направи ризница за 18 хиляди лева.

Въ опрѣдѣления часъ ризницата била готова и оржжейниятъ майсторъ самъ лично я поднесълъ на царя. Напалионъ заповѣдалъ майсторътъ да облѣче ризницата на себе си. Оржжейниятъ сторилъ това. Като се убѣдилъ, че стоманената рубашка плътно прилѣга къмъ тѣлото, Напалионъ извадилъ изъ сандѣка си два *пищова* и казалъ:

— Е, нека видимъ тѣй ли е добра твоята изработка, както ме ти увѣряваш!

Той се отдалечилъ нѣколко крачки отъ оржжейника и *стрѣлялъ* къмъ гърдитѣ му; крушумътъ умѣрилъ ризницата и отскочилъ на страна . . .

— Обърни се! казалъ Напалионъ. Майсторътъ покорно се обърналъ. Императорътъ стрѣлялъ втори пжтъ въ гърба му, но и този крушумъ отскочилъ отъ ризницата. Изплашениятъ оржжейникъ мислилъ, че опитътъ се е свършилъ, но не било тѣй. Напалионъ извадилъ нови *пищови* и още два пжти стрѣлялъ по треперящия отъ страхъ оржжейникъ, но и тѣзи крушуми не пробии ризницата.

— Твоята изработка е хубава, казалъ тогава императорътъ. — Колко искашъ за нея?

— 18 хиляди лева.

— Нѣ, другарю мой, възразилъ Напалионъ. — Азъ ще ти дамъ 36 хиляди лева за твоето майсторско произведение.

Императорътъ заповѣдалъ веднага да бжде запламена тази сума на майстора. — Царътъ и майсторътъ се раздѣлили доволни единъ отъ други.

